

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 32Csp/68/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120204421
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8120204421.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobkyne: Mgr. M. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G.. R. X, XXX XX R., právne zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: TELERVIS PLUS, a.s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, právne zastúpený: STRELÁK & Partners, s.r.o., so sídlom Záhradnícka 46, 821 08 Bratislava, IČO: 52 451 747, o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a o primerané finančné zadostučinenie vo výške 600 EUR, takto

rozhodol:

I. u r č u j e , že zmluvná podmienka v zmluve o poskytovaní domáceho servisu k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX, zo dňa 04.06.2012 v bode 2.2. v znení: „Klient sa zaväzuje využívať domáci servis a zaplatiť poskytovateľovi odmenu v celkovej výške 266,18 EUR, a to v pravidelných 3 mesačných splátkach vo výške 88,73 EUR“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou,

II. žalovaný je p o v i n n ý žalobkyni z titulu primeraného finančného zadostučinenia sumu 300 EUR, v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku,

III. v prevyšujúcej časti žalobu z titulu zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia z a m i e t a ,

IV. v časti konania o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky p r i z n á v a žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí,

V. v časti konania o zaplataenie primeraného finančného zadostučinenia p r i z n á v a žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % z priznanej sumy s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou súdu doručenou dňa 14.04.2020 navrhla žalobkyňa, aby súd určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky tak, ako je uvedená vo výrokovvej časti rozsudku, a taktiež jej priznal primerané finančné zadostučinenie vo výške 600 EUR. V rámci žaloby žalobkyňa poukázala na to, že dňa 04.06.2012 uzavrela so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej jej žalovaný poskytol bezúčelový úver vo výške 650 EUR s odplatom vo výške 247 EUR. Celková čiastka, ktorú teda mala zaplatiť žalovanému predstavovala sumu 897 EUR. Zároveň s uzavretím úverovej zmluvy došlo aj k uzavretiu zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, podľa ktorej mala žalovanému zaplatiť odmenu vo výške 266,18 EUR za službu spočívajúcu v preberaní a zúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátok úveru, vedenia a kontrol splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a na prípadné následky nesplácania. V rámci odôvodnenia žaloby žalobkyňa citovala ustanovenie § 567 ods.

1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa dlh plní na mieste určenom dohodou účastníkov a ak nie je miesto plnenia určené, je ním bydlisko alebo sídlo dlžníka. V tejto súvislosti žalobkyňa použila rečnícku otázku, prečo má platiť za niečo, na čo má právo zo zákona. Ďalej žalobkyňa poukázala na to, že: „Dohoda o poskytnutí konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta, najmä služba spočívajúca v preberaní a zaučtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrolu splátkového kalendára, upozornenie na termín splátok a na prípadné následky nesplácania, je zmluvná podmienka, ktorá nie je individuálne dojednaná v súlade s ustanovením § 53 ods. 2 OZ.

Ide o zmluvu, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch v rovnakej podobe medzi podnikateľom vykonávajúcim svoju podnikateľskú činnosť a spotrebiteľom, ktorý nemá možnosť reálnym spôsobom zmeniť obsah pripraveného návrhu zmluvy, nemôže vyjednávať o zmene návrhu, s možnosťou dosiahnutia úspechu. Spotrebiteľ má možnosť prijať alebo neprijať návrh zmluvy, pretože podľa môjho názoru by totiž poskytovateľ úveru určite neupravil vopred naformulované úverové podmienky určené širokému spektru spotrebiteľov, ktoré sú koncipované tak, aby bol dosiahnutý finančný efekt pre žalovaného.

Z obsahu uvedenej zmluvy nijakým spôsobom nevyplýva, že odmena za domáci servis je prednostná vo vzťahu k splátke úveru, pričom obe zmluvy, Zmluva o spotrebiteľskom úvere a Zmluva o poskytovaní domáceho servisu, boli uzatvárané v jeden deň súčasne, t. j. dňa 4.6.2012. Domáci servis prevyšuje samostatnú odplatu dohodnutú v Zmluve o spotrebiteľskom úvere. Ide o neprimerané navyšovanie odplaty, resp. odmeny započítaním odmeny za poskytnutie domáceho servisu.

Úver bol poskytnutý vo výške 650 eur, odmena za poskytnutie domáceho servisu predstavuje 266,18 eura. Už táto skutočnosť nasvedčuje tomu, že takto koncipovaná odmena spojená s poskytnutím jedného spotrebiteľského úveru je absolútne neprimeraná. Zo Zmluvy o poskytovaní domácim servisom nevyplýva, že by odmena za poskytovaný domáci servis mala mať prednosť pred splátkami úveru. Mám za to, že prednosť má úhrada úveru a domáci servis je len vedľajšou službou, ktorá s ním súvisí a preto mali byť najskôr vykonané úhrady úveru a

až potom zaplatené služby domáceho servisu a to za predpokladu, že by som takéto služby ako spotrebiteľ vôbec mienil uzavrieť.

Predmetom Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, zo dňa 4.6.2012 sú bežné služby, ktoré poskytujú banky i nebankové subjekty, ktoré by mala pokrývať odplata za úver.

Popri Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 4.6.2012 mi žalovaný vopred vnútil na pripravenom formulárovom tlačive aj iný úkon než len ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére môjho záujmu.“

Žalobkyňa zároveň uviedla, že zmluvu o poskytovaní domáceho servisu musela podpísať, ak chcela získať úver, a táto zmluva pre ňu nemá po materiálnej stránke žiadne výhody.

V súvislosti s nárokom na primerané finančné zadostučinenie poukázala na to, že toto má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy a má mať aj funkciu relutárnu.

2. Žalovaný v rámci písomného vyjadrenia zo dňa 31.05.2021 k žalobe uviedol, že žalobca si svojim vlastnoručným podpisom na samostatnej žiadosti o poskytnutí domáceho servisu dobrovoľne objednala službu „domáci servis“, a teda túto službu si zvlášť a dobrovoľne objednala, pričom uzavretie zmluvy o poskytovaní domáceho servisu v žiadnom prípade nebolo kladené ako podmienka na získanie spotrebiteľského úveru tak, ako to tvrdí žalobca. Toto svoje tvrdenie neopiera o žiadny dôkaz, a teda žalovaný má za to, že ide iba o účelové tvrdenie žalobcu s cieľom navodiť dojem, že bol „nútený“ uzavrieť jednu zmluvu, ak chcel získať na základe druhej zmluvy úver. Ak by aj toto tvrdenie malo byť pravdivé, žalobca by mal za takýchto okolností stále možnosť zmluvu neuzavrieť a obrátiť sa so svojou potrebou o čerpanie úveru na iný subjekt poskytujúci pre neho akceptovateľné podmienky.

V súvislosti s nárokom na primerané finančné zadostučinenie žalovaný poukázal na to, že žalobca vo svojej žalobe žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal okolnosti a skutočnosti, ktoré by dostatočným spôsobom odôvodňovali samotnú výšku, resp. primeranosť tohto nároku, pričom tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe, a teda že tento nárok má sankčnú a odradzujúcu funkciu, nie je dostatočným argumentom pre priznanie tohto nároku v požadovanej výške. V súvislosti s primeranosťou nároku žalovaný poukázal na to, že výška odmeny za domáci servis predstavovala sumu 266,18 EUR a primerané finančné zadostučinenie je požadované vo výške až 600 EUR, čo je viac ako dvojnásobok a čo v žiadnom prípade nemôže považovať za primerané. Vzhľadom na uvedené preto navrhol žalovaný žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania a pre prípad, ak by sa súd nestotožnil s jeho argumentáciou, žalovaný požiadal, aby súd starostlivo prihliadal na všetky okolnosti prípadu

a priznal primerané finančné zadosťučinenie v primeranej výške, zásadne nižšej, ako to požaduje žalobkyňa.

3. Žalobkyňa v rámci výsluchu pred súdom poukázala na to, že od žalovaného brala dva úvery, ktoré v celom rozsahu splatila. Uviedla, že pokiaľ by nebola podpísala zmluvu o domácom servise, tak by jej úver nebol poskytnutý. Zároveň uviedla, že spolu s uzavretím úverovej zmluvy v ten istý deň podpisovala aj zmluvu o domácom servise, o rozhodcovskom konaní a ešte aj nejaké ďalšie listiny. Jednoznačne však uviedla, že domáci servis si zvlášť a dobrovoľne neobjednala. Uviedla, že úver jej bol poskytnutý v hotovosti a ani jej nebola poskytnutá celá suma, pretože jej rovno bola strhnutá prvá splátka, a taktiež aj poplatok pravdepodobne za domáci servis. V súvislosti so zmluvou o domácom servise uviedla, že táto spočívala výlučne v osobnom inkasovaní splátok úveru a neboli jej poskytované žiadne iné služby.

4. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (kešovka) zo dňa 04.06.2012 vyplýva, že žalobkyni bol žalovaným poskytnutý bezúčelový hotovostný spotrebiteľský úver vo výške 650 EUR za celkový úrok 20 % z istiny, za odmenu 18 %, pričom úrok a odmena sú spoločne označované ako „odplata“. Zo zmluvy ďalej vyplýva, že dlžník sa zaviazal úver splácať v 13-tich mesačných splátkach, a to v prvých troch mesačných splátkach vo výške 3,25 EUR a ďalej v pravidelných rovnomerných 10-tich splátkach mesačne po 88,73 EUR. Zo zmluvy ďalej vyplýva priemerná RPMN vo výške 46,52 %.

5. Zo zmluvy o poskytovaní domáceho servisu zo dňa 04.06.2012 vyplýva, že predmetom tejto zmluvy je úprava vzájomných práv a povinností zmluvných strán pri využívaní domáceho servisu klientom. Domáci servis je poskytovanie konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta pri poskytnutí úveru na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, zo dňa 04.06.2012 uzatvorenej medzi poskytovateľom ako veriteľom a klientom ako dlžníkom (ďalej len „zmluva o úvere“). Je to najmä služba spočívajúca v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a na prípadne následky nesplácania (ďalej len „domáci servis“).

Z čl. II. tejto zmluvy (práva a povinnosti zmluvných strán vyplýva, že poskytovateľ sa zaväzuje poskytovať klientovi domáci servis, a to v mieste trvalého bydliska klienta, resp. v mieste určenom po vzájomnej dohode zmluvných strán. Klient sa zaväzuje využívať domáci servis a zaplatiť poskytovateľovi odmenu v celkovej výške 266,18 EUR, a to v pravidelných 3 mesačných splátkach vo výške 88,73 EUR. Splátky odmeny sú splatné pri preberaní splátok úveru v zmysle zmluvy o úvere. Poskytovateľ je oprávnený žiadať od klienta uhradenie celej nezaplatennej odmeny po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednotlivej splátky, ak sa zmluvné strany nedohodnú písomne inak.

6. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

7. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

8. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, zákona, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

9. Podľa § 298 ods. 1 CSP, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd

uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 298 ods. 2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

10. Pri posúdení, či je zmluvná podmienka, ktorú označila žalobkyňa neprijateľná, súd vychádzal z dikcie ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a teda skúmal, či predmetná zmluva neobsahuje ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V tejto súvislosti zároveň vychádzal zo skutočností, že uvedené neplatí pre zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ktoré majú byť zároveň vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne a uvedené neplatí taktiež vtedy, ak tieto podmienky boli individuálne dojednané. Hlavným predmetom plnenia v prípade úverovej zmluvy je istina a úrok, čo vyplýva z dikcie ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, teda na základe úverovej zmluvy je povinnosťou veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky a na druhej strane povinnosť dlžníka peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úrok. Pokiaľ sa teda jedná o tieto atribúty, teda istinu a úrok, tieto boli vyjadrené určite jasne a zrozumiteľne, preto nemôžu byť preskúmané ako neprijateľné podmienky. To ale neplatí pre poplatok za hotovostné inkasovanie splátok (zmluva o poskytovaní domáceho servisu), keďže tento nie je hlavným predmetom plnenia.

11. V súvislosti so zmluvou o poskytovaní domáceho servisu, súd konštatuje, že vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že uzavretie tejto zmluvy bezprostredne a nepodmienečne súviselo s uzavretím zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Uvedené závery sú súdu známe aj z jeho činnosti v obdobných veciach, pričom pokiaľ bol úver poskytovaný v hotovosti, tak bolo nevyhnutné aj jeho splácanie v hotovosti osobným inkasovaním na základe zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, teda táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná. Súd poukazuje na skutočnosť, že žalovanému nič nebránilo, aby poplatok za osobné inkasovanie zahrnul do samotnej úverovej zmluvy, pričom súd má za to, že práve takýmto spôsobom žalovaný obchádzal zákon tým, že dojednal osobitnú zmluvu, hoci poplatok za hotovostné inkasovanie splátok nevyberal osobitne, ale spolu so splátkami úveru. Dojednanie poplatku za hotovostné inkasovanie platieb ako už bolo vyššie konštatované nie je dojednaním o hlavnom predmete plnenia, preto súd môže skúmať, či dojednaním tejto zmluvnej podmienky došlo k značnej nerovnováhe v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd zároveň poukazuje aj na to, že aj označenie predmetnej zmluvy ako „Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu“ nie je úplne presné a hodnoverné, keďže táto zmluva znamená v podstate iba poplatok za výber splátok, preto z hľadiska korektnosti bolo možno vhodné túto zmluvu nazvať ako zmluvu o poplatku za osobné inkasovanie splátok, pričom ako už bolo konštatované žalovanému nič nebránilo, aby bol tento poplatok zahrnutý priamo v zmluve, avšak takýmto rozložením poplatkov chcel žalovaný, podľa názoru súdu, zmiasť spotrebiteľa a zneprehľadniť jednotlivé platby. Výška poplatku za domáci servis predstavuje vo vzťahu k istine až 41 %, pričom súd považuje za úplne absurdné, aby aj podpriemerný spotrebiteľ v prípade, pokiaľ by mu bola poskytnutá možnosť splácania úveru (napr. z účtu resp. poštovou poukážkou) súhlasil s tým, že splátky úveru nebude uhrádzať iným spôsobom, ale hotovostným výberom a že zároveň bude dobrovoľne platiť aj takéto neprimerane vysoké poplatky za túto „službu“. Aj keď je zrejme, že akú službu je poplatok na základe zmluvy o poskytovaní domáceho servisu vyberaný, je nepochybné, že vyberanie takýchto poplatkov úplne jednoznačne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pretože akýkoľvek iný bežný spôsob úhrady splátok úveru je jednoznačne neporovnateľne lacnejší, než spôsob, ktorý ako vyplýva z výsluchu samotnej žalobkyne, dojednal žalovaný bez toho, aby dal žalobkyni na výber inú možnosť, teda dá sa povedať, že sa jedná o určité vnútené uzavretie tejto zmluvy. Z týchto dôvodov preto súd určil, že táto zmluvná podmienka je neprijateľná, teda neplatná. Súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že žalovaný protiplnenie za poskytnutie úveru rozložil na tri sumy a to, zdanlivo primeraný úrok, odmenu, ktorej dojednanie je záhadou, keďže nie je vôbec zrejme, za čo je účtovaná a treťou časťou je logicky nepochopiteľný a zároveň sofistický poplatok za výber splátok úveru.

12. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 09.06.2013, osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 10.6.2013, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

13. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z., či už v pôvodnom alebo terajšom znení, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi, pričom nie je právne významné, či sa žalobkyňa aktívne v pôvodnom konaní domáhala svojich práv v procesnom postavení žalobcu, resp., či svoje práva uplatnila v rámci obrany, v procesnom postavení žalovaného. V tomto ohľade súd odkazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017, z ktorého okrem iného vyplýva, že jediným predpokladom pre priznanie takéhoto nároku je, že spotrebiteľ sa na súde úspešne domohol svojich práv a nie je potrebné preukazovať, že spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, teda žalobcovia v danom prípade nemusia preukazovať existenciu a výšku vznikutej ujmy. V tomto konaní žalobkyňa na súde úspešne uplatnila porušenie svojich práv tým, že súd určil neprijateľné zmluvné podmienky, pričom v danom prípade sa nejedná o predčasné rozhodnutie s tým, že najprv by mal byť v jednom súdnom konaní spotrebiteľ úspešný a až následne by si mohol uplatniť právo na primerané finančné zadosťučinenie. Súd v tomto ohľade poukazuje na to, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, aby malo ísť až o následné konanie. Naopak, pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že došlo k porušeniu spotrebiteľského práva, a preto si uplatňuje finančné zadosťučinenie, v prípade úspechu, teda, ak si úspešne uplatní svoje právo, možno jej zároveň priznať aj primerané finančné zadosťučinenie a v prípade nepreukázania tvrdeného porušenia, teda neúspechu spotrebiteľa, musí byť zákonite aj tento nárok zamietnutý (viď napr. rozsudok OS Brezno zo dňa 28.3.2018 pod sp. zn. 2Csp/7/2017 v spojení s rozsudkom KS v Banskej Bystrici zo dňa 11.6.2019 pod sp. zn. 14Co/106/2018; obdobne OS Dunajská Streda zo dňa 20.3.2018 pod sp. zn. 16C/30/2017 v spojení s rozsudkom KS v Trnave zo dňa 25.6.2019 pod sp. zn. 9Co/215/2018 a OS Žilina zo dňa 24.9.2015 pod sp. zn. 14C/295/2014 v spojení s rozsudkom KS v Žiline zo dňa 28.6.2016 pod sp. zn. 11Co/471/2015 a rozhodnutie NS SR zo dňa 30.1.2019 pod sp. zn. 6Cdo/127/2017).

14. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je teda porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa alebo podľa osobitných predpisov, ktorými sú predpisy na ochranu spotrebiteľa. Podľa názoru súdu uvedený nárok je teda daný, ak dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú Občiansky zákonník, zákony o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku a podobne. Účelom týchto právnych noriem je zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou a citované zákonné ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má postihnúť nečestného dodávateľa, ktorý tieto osobitné právne normy nerešpektuje.

15. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určení súd vychádzal z toho, že finančné zadosťučinenie má sankčnú povahu a jeho účelom je odradiť nečestného dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Finančné zadosťučinenie nemožno vnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu spotrebiteľovi a tiež ako odmenu pre žalobcu ako spotrebiteľa, ktorý privodil vyhlásenie rozsudku, ktorým sa sledujú rovnaké účinky ako opatrenia orgánov dohľadu, ktorých sankcie by boli neporovnateľne prísnejšie. Na druhej strane však nemôže predstavovať neprimerané obohacovanie spotrebiteľov. Pri rozhodovaní o nároku na finančné zadosťučinenie je potrebné tiež prihliadať na okolnosti prípadu. Vzhľadom na okolnosti daného prípadu súd považuje výšku priznaného finančného zadosťučinenia za primeranú s tým, že priznaním tejto sumy bude podľa názoru súdu naplnený aj účel predmetného ustanovenia z hľadiska odškodnenia žalobkyne z titulu jej zadosťučinenia

a zároveň je naplnená aj jeho výchovná funkcia tým, že priznanie takéhoto nároku bude na žalovaného vyplývať tak, aby v budúcnosti v zmluvách nepoužíval neprijateľné zmluvné podmienky. Súd považuje sumu 300 EUR za primeranú s ohľadom na konkrétny obsah predmetnej zmluvnej podmienky, ako aj to, že finančné zadosťučinenie má byť skutočne primerané a súd má za to, že určená výška odzrkadľuje všetky vyššie uvedené kritéria, preto žalobu v tejto časti nad sumu 300 EUR zamietol.

16. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení, pričom v konaní boli uplatnené dva samostatné nároky, a to určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. V časti konania o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky bola žalobkyňa v celom rozsahu úspešná, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %. V časti konania o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, súd s poukazom na výklad a prax súdov týkajúcich sa konaní, v ktorých výška priznaného nároku závisí od úvahy súdu, rozhodol tak, že žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, avšak iba z prisúdenej sumy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).